

Nejrychlejší Čech

Vánoční dárek pro čtenáře časopisu Tarsicius: rozhovor s mistrem Evropy v závodech do vrchu Ing. Otakarem Krámským

Dnešní téma určitě nenechá nikoho z nás v klidu – protože rychlost, kterou jezdí Ing. Otakar Krámský při závodech, nás pořádně zamáčkne do sedaček!

Ing. Otakar Krámský

Narozen: 1. července 1959

Bydliště: Jilemnice

Největší úspěchy:

Mistr Evropy v závodech do vrchu v letech: 1995, 97, 98, (99, 2000, 2001 jako týmový jezdec). Vicemistr Evropy: 1996, 2002, ČR: historicky první absolutní mistr republiky 2001, mnohonásobný absolutní mistr ČR a mistr republiky

Oblíbený nápoj:

multivitamínové nápoje, archivní červené víno

Oblíbené jídlo:

vaflové palačinky se šlehačkou

Oblíbená hudba:

vážná hudba, pop 60.–70. léta

www.kramsky.cz

Pane Krámský, jak začalo vaše závodění?

Auta a motory byly můj koníček od dětství (již v pěti letech jsem poznal každé auto podle značky). Už na vysoké škole jsem měl vlastní auto. Svůj první závod, tzv. „průmyslovou rallye“ v Mladé Boleslavi, jsem jel v roce 1981. V roce 1982 jsem si půjčil od svého spolužáka Škodu 120, trochu jsem mu ji poupravil a jel s ní čtyři závody oblasti, a jelikož jsem se dostal mezi prvních deset, tak jsem postoupil na mistrovství ČR.

Svá auta si dnes běžně stavíte sám. Které bylo vaše první?

První vlastní auto jsem postavil po vojně – škodovku 742–120 do třídy A 1300 a začal jsem s ní jezdit mistrovství republiky. V roce 1985 se mi podařilo vyhrát tzv. „malé mistrovství republiky“ a postoupil jsem do velkého mistrovství, tehdy ČSSR. O čtyři roky později jsem začal jezdit mistrovství Evropy. V té době jsem už pracoval jako inženýr strojař v konstrukci ve vývoji automobilky Škoda ve Vrchlabí. Tehdy tam začínala výroba favoritů, a tak jsem si sestrojil vlastní závodní typ, se kterým jsem v roce 1990 jel svůj první závod do vrchu.

Zůstal jste škodovkám věrný po celý život?

To právě ne! Po dvou letech jsem totiž zjistil, že se škodovkou tyto závody nevyhrají. Koupil jsem si tedy Ford Sierra Turbo a jel závody ve skupině N. Proti škodovce to byl velký rozdíl. První závod jsem vyhrál, a tak jsem si myslel, jak jsem dobrý, ale ve druhém závodě ve Španělsku byla vozovka mokrá, jel jsem rychlostí 160 km/h a najednou mlha! Auto jsem totálně zničil o skály! I když jsem další

závody jezdil, nebylo to už ono a ten rok jsem skončil devátý. V této kategorii se taky dost podvádělo, a to není moje životní filozofie, a tak jsem přešel do závodnější kategorie, kde to už je opravdu o autech, do kategorie A. Koupil jsem si vůz BMW M3. Psal se rok 92. Toho roku jsem byl šestý, v roce

93 čtvrtý, v roce 94 jsem vedl, ale v půlce sezóny jsem měl těžkou havárii. Kvůli financím se již auto

nepodařilo dát do tak skvělého stavu, proto jsem v té sezóně skončil třetí.

Kdy to konečně vyšlo a jaký to byl pocit?

Bylo to v roce 1995. Konečně jsem vyhrál a byl mistrem Evropy. Úžasný pocit, na který nemohu zapomenout dodnes. Byl jsem i prvním Východoevropanem a prvním Čechem, který tuto kategorii vyhrál! V roce 96 jsem byl opět mistrem Evropy, ale tentokrát jenom na šest dní. Byl jsem totiž první a za mnou byl z kategorie N Francouz Brunno Houzellot. Měli jsme stejný počet bodů, a v tom případě rozhodují další pravidla, která si Francouzi trochu poupravili, a tak se rozhodovalo u FIA, která sídlí v Paříži, a tam bohužel rozhodli pro Francouze, a tak jsem byl vicemistr Evropy.

Jste věřící?

Ano, jsem věřící. Vyrůstal jsem v katolické rodině a jsem vychovávaný k pokoře, která se těžko snoubí s tím sportem, který provozuji. Ale jde to. V každém svém automobilu mám vždy sv. Kryštofa – patrona řidičů.

Co ve vašem životě znamená víra?

Víra pro mě znamená hodně. Vztah k víře má každý člověk svůj, individuální. Pro mě osobně je mše svatá takové zastavení se ve shonu života, kdy přemýšlím nad tím, co jsem udělal dobrého a co špatného. Je to pro mě příležitost zamyslet se nad sebou.

Ministroval jste jako kluk?

Ano, ministroval jsem, a moc rád! Ve škole se nám za to hodně smáli – byla doba totality,

kdy to vše bylo mnohem těžší, to už, kluci, naštěstí ani neznáte! Ale ve třídě jsme byli tři věřící, a tak – když jsme někdy byli ve škole i v neděli, to když se napracovávaly svátky – tak jsme paní učitelku „překecali“, aby nás pustila „ministrantovat“. Naučil jsem se rozdělovat kadidlo a byl jsem hrdý, když mi táta doma říkal, že se ani na kůru nedalo pořádně zpívat, jak se mi podařilo kadidlo dobře rozdělat: o) Tatínek pro mě vždy moc znamenal. Mnoho mě toho v životě naučil.

Co takový závodník dělá, když zrovna nezávodí?

Závod, to je taková třešnička na dortu. Já si musím na ty závody vydělat, tzn. pracuji tady ve své firmě na svých zakázkách.

Jak často máte závody?

24 víkendů do roka.

Jaké jsou vaše koníčky? Jestli tedy na ně máte čas...

Moc rád zpívám v našem chrámovém sboru v Jilemnici. Pocházím z muzikální rodiny a výhodou bylo to, že táta zpíval tenor, já bas, máma alt a sestra soprán,

takže jsme si doma na Štědrý večer bez problému zazpívali Rybovu vánoční mši. Mám dva psy – vlčáky, rád relaxuji při nějakých českých komediích, starých filmech, na lyžích apod.

Myslel jsem si, jak jsem dobrý, a vtom jsem auto totálně zničil o skály!

Je pro vás závodění také koníček?

Určitě, ale teď mě ještě více baví konstrukce, stavba těch „autáků.“ **Jakou rychlostí většinou jezdíte při závodech a jak nejrychleji jste v životě jel?**

Jel jsem už samozřejmě i rychlostí přes 300 km/h, ale závody do vrchu jsou závody se samými zatáčkami. Na druhou stranu jsou tam i rychlejší pasáže, takže moje rychlost při závodech dosahuje až 260 km/h. Průměrná je 150 km/h.

Jak dlouho trvá takový závod?

To jsou dvě měřené jízdy, závodní úsek je vždy jinak dlouhý. Může to být závod, který trvá jenom jednu minutu, když je to pětikilometrový kopeček. Nejdelší závod se jezdí v Itálii a jezdí se až 10 min.

Kde jste nejdále závodil?

V Portugalsku.

Na jaký závod nejraději vzpomínáte?

Těch je moc, ale byl to vždy ten závod, kde jsem překonal nějaký mezník. Když jsem se dostal na mistrovství ČR, Evropy, když jsem poprvé porazil Michla, když jsem poprvé vyhrál mistrovství Evropy apod.

Co byste vzkázal čtenářům našeho časopisu?

Mladá generace by měla podle mě přibrzdit v komerci, kterou vám dnešní společnost nabízí a vnucuje. Například se nenechte zotročit tím, že Vánoce začaly už v září, protože v hypermarketech to tak je. Vidím často na mladých lidech, že jsou nezodpovědní, až příliš využívají dobroty svých rodičů. Ale vám, ministranti, věřím, že chcete být lepší. Zamyslete se nad tím, co jsou opravdové hodnoty. V tom vám mladým držím palce, abyste to dokázali. S poctivostí nejdál dojdeš, úcta k bližnímu svému, úcta ke každému, kdo svůj úkol zde na světě dělá zodpovědně a s láskou.

Děkujeme vám, že jste si na nás udělal čas. Přejeme vám hodně radosti a pokoje do života a hlavně hodně Božího požehnání a ochrany na všech vašich závodech.

Jan Lukeš

